

Твори добро, бо ти людина

(бібліографічний огляд літератури)

Хіба чекати плати за добро?
Нехай в руці зламається перо,
Нехай твоя зламається рука,
Що за добро добра собі чека!
Добро твориться просто – ні за так.
Так, як цвіте і опадає мак,
Як хмарка в'ється і сміється пташка,
Як трудиться мурашка-горопашка.
Хай сіє зерна скрізь метка рука,
І в океан добра тече ріка,
І не зросте із нього ковила...
Лиш так змагаймо океани зла...

Іван Драч

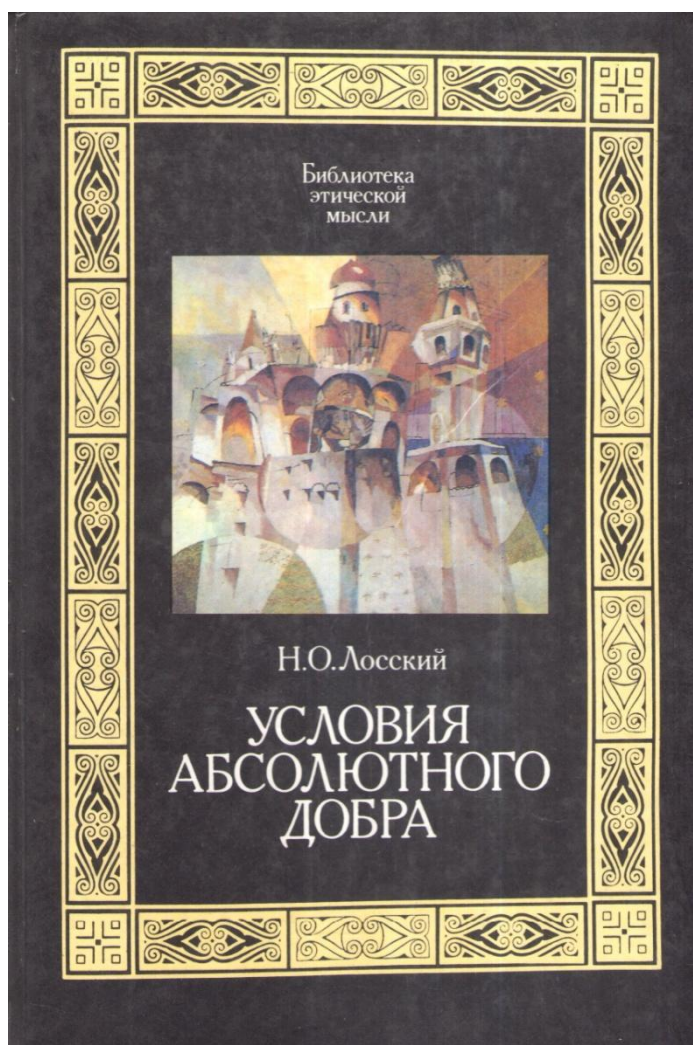
Добро – одвічна моральна цінність. Його значення в нашому житті очевидно. Не викликає розбіжностей і така якість людського характеру, як доброта, яка хоч і буває багатолікою, але постулати її незмінні протягом довгих століть.

Доброта – це прояв всього хорошого, що є в кожній людині. Наскільки людина прихильна моральності, настільки і високий її особистісний рівень як людини доброї, чуйної і благородної.

Здебільшого, доброта зароджується в кожному з нас ще з самих ранніх років життя. Прояв доброти помітно буквально у всьому. Доброта виражається у ставленні до людей і навколишнього світу, до тварин і рослин. Адже людина повинна вміти щиро співчувати, допомагати ближньому, по-дружньому ставитися до всіх людей.

Добро творити на Землі
Людині лиш дано.

Прислухаймось до свого серця, душі і совісті. Приносимо добро – і на душі стане тепліше і приємніше.

Лосский, Н. О. Условия абсолютного добра / Н. О. Лосский. – М. : Политиздат, 1991. – 368 с. – (Библиотека этической мысли).

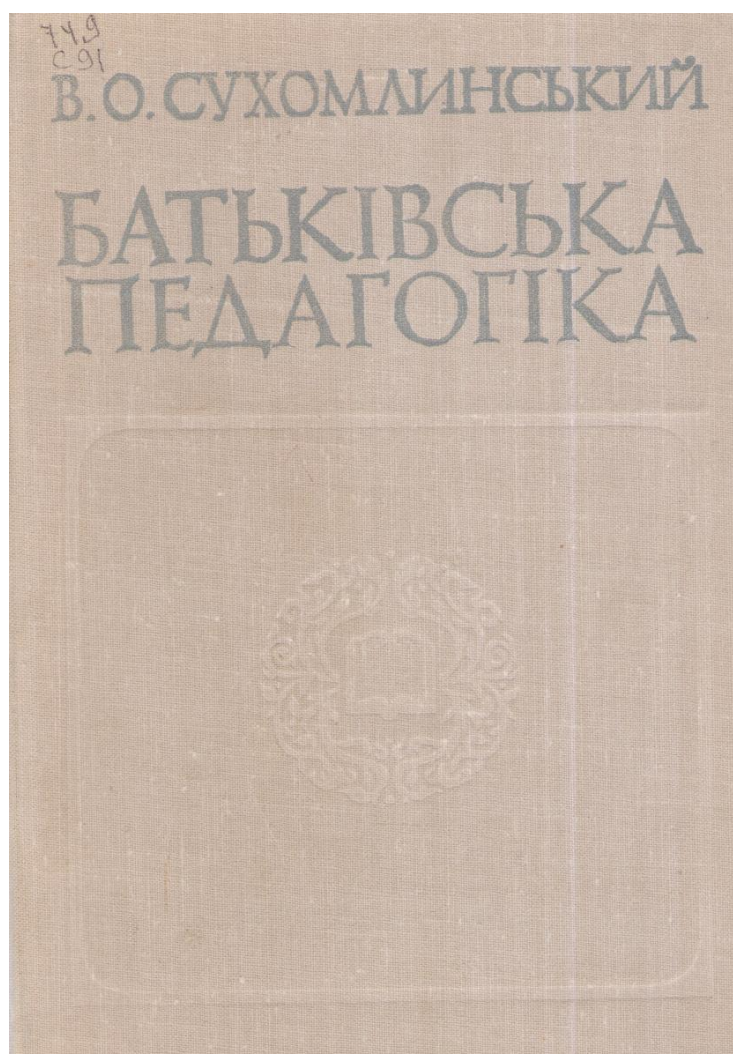
Російський філософ Н. О. Лосський (1870–1965) розглядає особистість, як найбільший елемент всесвіту, звертає увагу на те, як умови життя впливають на формування поведінки, як формуються людські цінності та побут, як діють моральні закони у житті. Досліджуючи людські цінності, він звертає увагу на те, що існують не тільки відносні, а й абсолютні цінності.

У книзі розглядаються найбільш розповсюджені напрями етики.

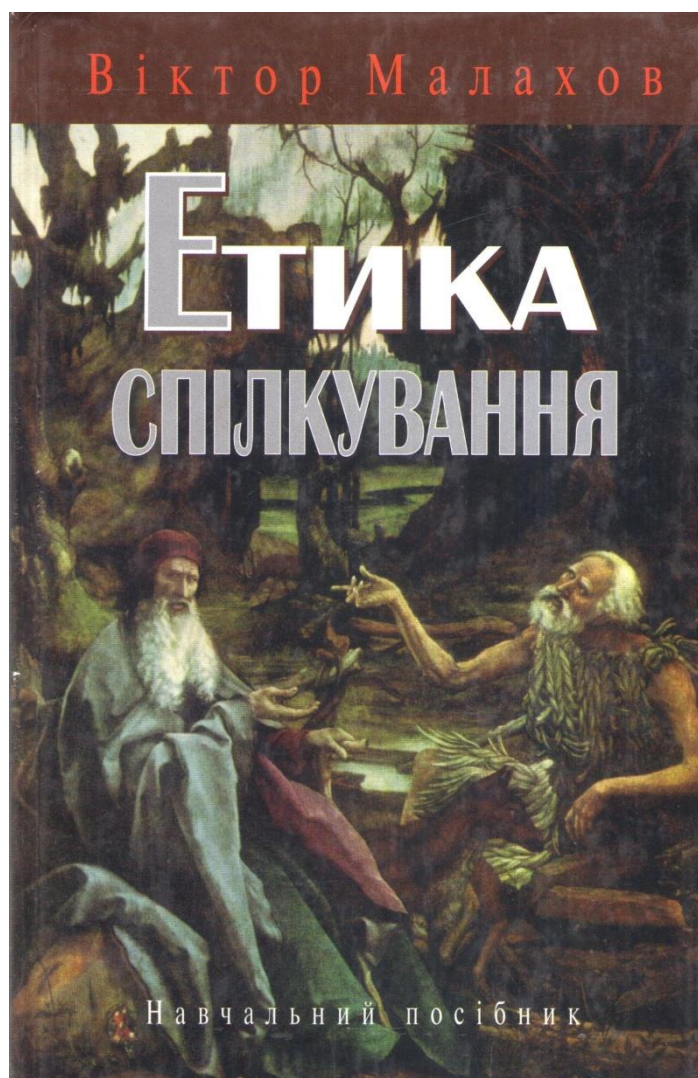
Захаренко, О. А. «Поспішаймо робити добро...» / О. А. Захаренко. – Черкаси : [б. в], 1997. – 28 с.

Олександр Антонович Захаренко – великий педагог, заслужений учитель України, директор Сахнівської загальноосвітньої школи, що на Черкащині, був людиною цікавої і своєрідної долі, мудрою, талановитою, всесторонньо розвиненою, романтиком-творцем. Працюючи у школі спочатку вчителем, а потім директором, він постійно мріяв створити таку школу, щоб діти зростали в ній мислячими, працьовитими, вдячними, закоханими у свій край, чутливими до добра і краси. І це йому вдалося. Девізом Сахнівської школи є його слова: "Поспішаймо робити добро. Духовне добро. Воно стократ цінніше від матеріального», а «...виховний процес базується на усвідомленні глибокої поваги до загальнолюдських цінностей...», на його думку і він був у цьому впевнений, що «...школа завжди буде вчити доброті, милосердю, чесності, порядності й іншим якостям людини цивілізованого суспільства».

**Сухомлинський, В. О. Батьківська педагогіка / В. О. Сухомлинський. –
К. : Радянська школа, 1978. – 262 с.**

Про необхідність виховання в дітей із малих років почуття доброти переконливо писав у своїх творах і В.О. Сухомлинський. Він підкреслював, що дитинство для дитини є природною школою сердечності. Це одне з найскладніших і найтонших виховних завдань сім'ї і школи. Ви покликані облагородити серце своєї дитини, одухотворити його поривання і бажання вищою людською красою – чуйністю, співчутливістю. З перших днів свідомого життя людині треба пам'ятати, що вона стане не тільки творцем матеріальних і духовних цінностей, а й сином чи дочкою старанних батьків, чоловіком, батьком. Помиляються ті батьки, які думають, що доброта і чуйність – природжені почуття. Ні, це не так. Дитину потрібно вчити робити добро.

Малахов, В. Етика спілкування : навч. посібник / В. Малахов. – К. : Либідь, 2006. – 400 с.

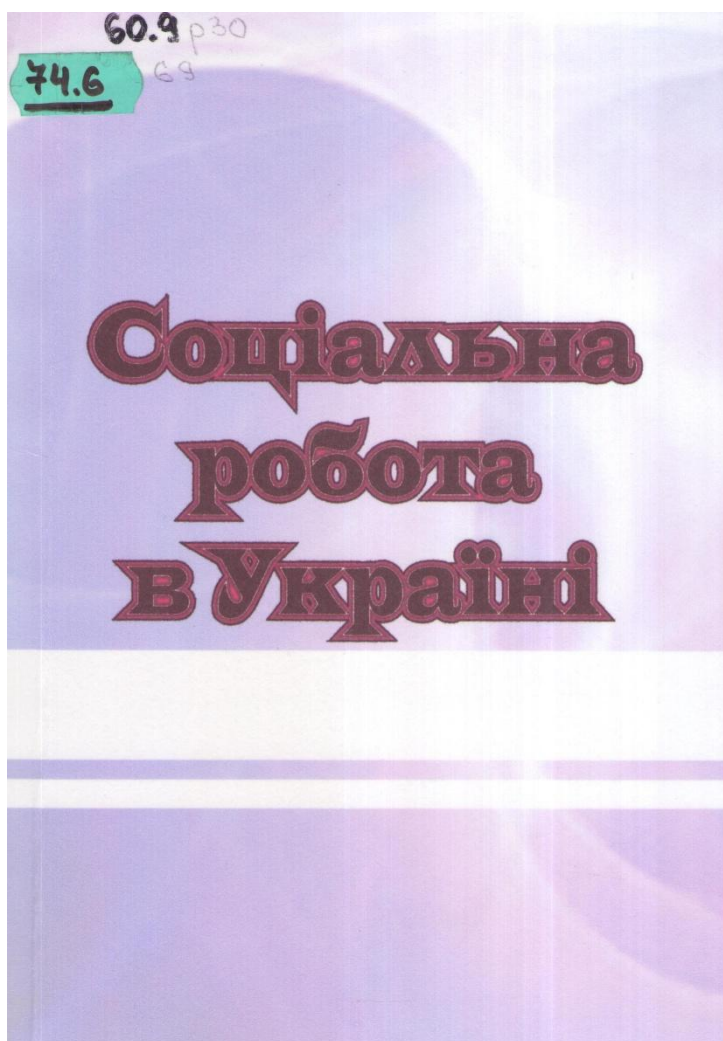
Проблема спілкування в сучасному світі набуває особливо гострого значення. Спілкування – так само багатоліке, як саме життя, спілкування – це мистецтво, воно повинно йти від душі та серця. Як писав Олександр Довженко : «...людина повинна бути Людиною...». Цей вислів пояснюється тим, що кожен з нас повинен задуматися над своїм відношенням до інших, вміти правильно підтримати один одного, поважати людей, прислуховуватися до інших думок та поглядів.

Отже, бути перш за все культурними у спілкуванні з оточуючими, допомагати близьким і чужим людям, гарячо відгукатись на чужий біль, вміти правильно підтримати людину і в радості і в горі, поважати, шанувати і передавати з покоління в покоління звичаї, традиції і навички нашого народу.

Людина в сучасному соціумі : навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / уклад. Л. В. Войтова. – 2-ге вид., переробл. та доповн. – Умань : ПП Жовтий О. О., 2012. – 107 с.

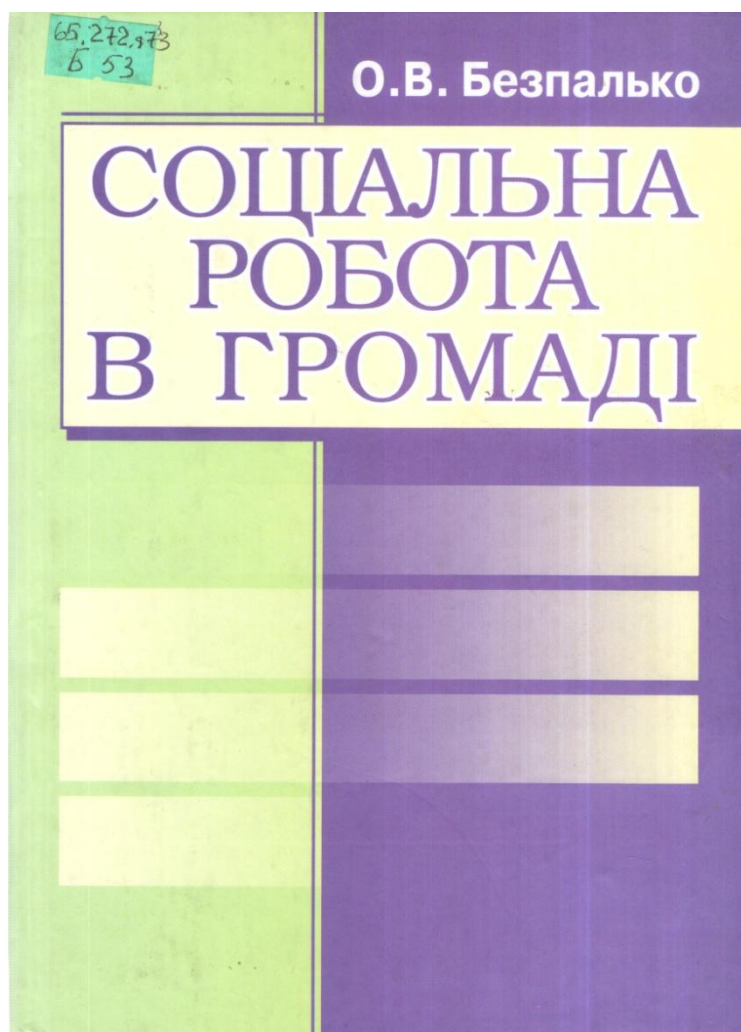
Тисячолітніх глибин сягають перші згадки про етикет, чемність, норми поведінки. Перші писемні згадки правила поведінки в Україні були написані великим київським князем Володимиром Мономахом у «Повчаннях дітям...» Він писав: «...Недужого одвідайте... Стороннього нагодуйте... І чоловіка не миніть, не привітавши, добре слово йому додайте...» Пройшли віка, мінялись покоління, змінювались умови життя, а добро залишилось добром. Час не змінив духовних цінностей у ставленні людини до природи, дому, до самого себе, до інших.

Соціальна робота в Україні : навч. посібник / уклад. О. О. Кравченко. – Умань, 2010. – 108 с.

Соціальна робота в Україні спрямована на підтримання і надання кваліфікованої допомоги будь-якій людині, групі людей, громаді, сприяє реалізації громадянських прав, запобігає соціальному виключенню. Соціальна робота – надзвичайно важливий фах професійної діяльності, потреба в якій у державі буде збільшуватися. Цей факт відбиває зростаючу

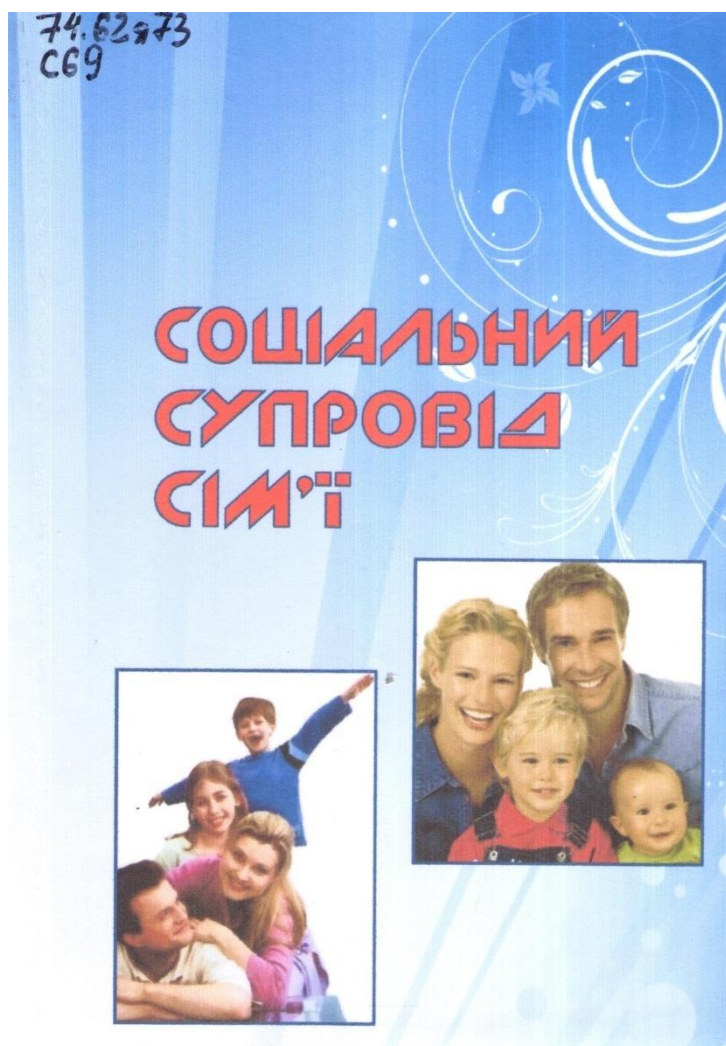
тенденцію гуманізації суспільства, перебудови його на засадах солідарності та соціальної підтримки людей, які її потребують.

Безпалько, О. В. Соціальна робота в громаді : навч. посібник / О. В. Безпалько. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 176 с.

На початку ХХ століття український вчений Омелян Терлецький, писав: «Чоловік не може жити одинцем і він живе громадою. Але живучи так мусить подбати про організацію цієї громади». Соціальна робота в громаді зосереджена на роз'яснювальній роботі й на створенні структур, здатних допомогти певним верстам населення, а також дає змогу розширити можливості громадян. Вивчення особливостей соціальних проблем та потреб в громадах дає можливість скоординувати зусилля громади в певних напрямках роботи. У першу чергу це робота з дітьми, яки залишились без батьківського піклування, з неблагополучними сім'ями, молоддю, інвалідами, тобто з тими, хто потребує уваги та допомоги . Одним із напрямів сучасної групової соціальної роботи є організація груп само- і

взаємодопомоги шляхом об'єднання людей з однаковим досвідом, життєвою ситуацією, проблемами задля співпраці у подоланні особистих криз, поліпшенні свого буття, взаємодопомоги. Милосердя завжди було одним із найшляхетніших, високоморальних якостей суспільства. У багатьох країнах існували різні суспільні та релігійні організації, які займалися благочинною діяльністю, надаючи допомогу людям, які перебували у важкій життєвій ситуації. Основи милосердного, добродійного ставлення до особистості виявлялися не тільки в благочинній, благодійній, добровільній допомозі особистості, але і у створенні державної системи надання соціальної, суспільної підтримки.

Соціальний супровід сім'ї : навч. посібник / уклад. Г. В. Бондаренко. – 2-е вид., переробл. та доповн. – Умань : ПП Жовтий, 2011. – 100 с.

Система виховних відносин у сім'ї характеризується природною близькістю між вихователями і вихованцями, любов'ю між батьками і дітьми. Роль сім'ї у вихованні дітей – велика і відповідальна. Особливу увагу слід приділити вихованню у дітей любові до батьків, рідних, рідної мови,

культури свого народу; поваги до людей; піклування про молодших і старших, співчуття і милосердя до тих, хто переживає горе; шанобливого ставлення до традицій, звичаїв, обрядів, до знання свого родоводу, історії свого народу. Хоча держава та соціальні служби підтримують молоді сім'ї, які знаходяться в скрутному становищі, але на жаль, сьогодні широкого розмаху набуває таке явище, як сирітство. Якщо дитина позбавлена батьківського піклування, батьківської любові, ласки, доброти, про таких дітей піклується держава, це є важливим завданням соціальних служб та обов'язком держави.

Спеціалізовані служби в соціальній сфері : навчальний посібник / уклад. І. В. Албул. – Умань : ФОП Жовтий О. О., 2014. – 145 с.

Якщо перефразувати висловлювання «Красота врятує світ», ми би сказали – «Доброта врятує світ». Це видання, якраз і знайомить читачів з деякими практичними та теоретичними аспектами соціальної роботи, роботи,

яка так необхідна людям, які опинились у складній життєвій ситуації. Характеризує основні напрями роботи соціальних спеціалізованих служб, таких як, служба вуличної соціальної роботи, служба соціального супроводу неповнолітніх і молоді, соціального супроводу дітей та молоді, що живе з ВІЛ/СНІД, служби для ін'єкційних споживачів наркотиків, неповнолітній молоді, що перебуває у місцях позбавлення волі та повернулися з них. Увага, доброта та підтримка, яку суспільство приділяє таким верстам населення, дає можливість кожному знайти своє гідне місце у суспільстві та бути гідним громадянином України.

Борейко, В. Е. Настольная книга зоозащитника / В. Е. Борейко, Г. Н. Левина. – К. : Логос, 2011. – 100 с.

Специфічною рисою екологічного виховання молоді є її стійкі моральні переконання у необхідності збереження довкілля, глибоке усвідомлення любові та поваги до природи. Формування екологічної культури особистості, виховання ціннісного ставлення людини до природи, прояву доброти та уваги до братів наших менших, до загального нашого дому під назвою планета Земля, до інших, до самого себе. Треба відчувати особисту відповідальність кожного з нас за майбутнє природи.

Добро – поняття філософське. Не треба шукати спеціального приводу робити добро, воно повинно йти від серця. Добро робить людей сильними та щасливими. Добро вчить піклуватися про своїх ближніх.

Милосердя й доброта – як два крила, на яких тримається людство. Пам'ятайте про це!

« Повір у силу доброти,
Добро завжди сильніше злого...»

Огляд підготувала провідний бібліотекар
Абраменко Алла Іванівна